כי תשא Ki Tisa

Exodus 30:11-34:35

- בוהי אל־משה לאמר: spoke to Moses, saying:
- בי תשא אתראש בני־ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו 12 When you take a census of the Israelite men ליהוה בפקד אתם ולא־יהיה בהם נגף בפקד אתם:
 - according to their army enrollment, each shall pay a ransom for himself on being enrolled, that no plague may come upon them through their being enrolled.
- דו בשקל הקבש מחצית השקל בשקל הקבש 13 This is what everyone who is entered in the עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה:
 - records shall pay: a half-shekel by the sanctuary weight—twenty gerahs to the shekel—a half-shekel as an offering to הוהי.
- בל הַעבר על־הַפַּקרִים מַבַּן עשׁרֵים שׁנָה וַמַעלָה יְתַן תְרוּמַת יְהוַה: 14 Everyone who is entered in the records, from the
 - age of twenty years up, shall give הוהי's offering:
- 15 הָעָשִיר לְא־יַרְבֶּה וְהַדַּל לָא יַמְעִיט מְמַחֲצִית הַשַּקל לָתֵת אֶת־תְרוּמְת יהוה לכפר על־נפשתיכם:
- the rich shall not pay more and the poor shall not pay less than half a shekel when giving הוהי's offering as expiation for your persons.
 - 16 You shall take the expiation money from the אָהֶל מועד וַהַיַה לְבַנֵּי יִשׁרָאֵל לִזְכַרוֹן לְפַנֵי יְהוֹה לְכַפֵּר על־נפשותיכם:
 - Israelites and assign it to the service of the Tent of Meeting; it shall serve the Israelites as a reminder before הוהי, as expiation for your persons.

 - spoke to Moses, saying: וידבר יהוה אל־משה לאמר:
 - 18 ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין־אהל מועל ובין המזבח ונתת שמה מים:
 - Make a laver of copper and a stand of copper for it, for washing; and place it between the Tent of Meeting and the altar. Put water in it,

 - :וְרָחֲצֵוּ אָהַרְן וּבָנִיו מִמַנּוּ אָת־יִדֵיהֵם וְאַת־רָגִלֵיהַם: 19 and let Aaron and his sons wash their hands and feet [in water drawn] from it.
- 20 בָבאָם אֵל־אָהֵל מועד יִרְחֲצוּ־מִיָם וֹלָא יָמַתוּ אָוֹ בִגְשׁתָם אֵל־הַמִזְבֵּׁחֹ לשבת להקטיר אשה ליהוה:
 - When they enter the Tent of Meeting they shall wash with water, that they may not die; or when they approach the altar to serve, to turn into smoke an offering by fire to הוהי,
- 12 וְרָחֲצֶוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלָא יָמֻתוּ וְהִיְתָּה לָהֵם חַק־עוֹלָם לְוֹ וּלִזַרְעוֹ לדרתם:
 - they shall wash their hands and feet, that they may not die. It shall be a law for all time for them—for him and his offspring—throughout the ages.

 - בורי יהוה אל־משה לאמר: spoke to Moses, saying:
- ואָתָה קח־לָךָּ בַשַּׁמֵים ראש מַר־דָּרוֹר חַמַש מֵאוֹת וָקנִמַן־בַשֵּׁם מַחַצִּיתוֹ הַמשִים ומַאתִים וקנה־בשם הַמשִים ומאתים:
- Next take choice spices: five hundred weight of solidified (solidified Others "flowing.") myrrh, half as much—two hundred and fifty—of fragrant cinnamon, two hundred and fifty of aromatic cane,
- נקלה המש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין: 24 five hundred—by the sanctuary weight—of cassia, and a hin of olive oil.

- 25 ועשית אתו שמן משחת לבש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קבש יהיה:
 - Make of this a sacred anointing oil, a compound of ingredients expertly blended, to serve as sacred anointing oil.

 - 26 With it anoint the Tent of Meeting, the Ark of the Pact,
- הַקטרֵת:
- נאַת־הַשַּלַחן ואַת־כַּלִים ואַת־כַּלִיה ואַת־כַּלִיה ואַת מוַבָּח 27 the table and all its utensils, the lampstand and all its fittings, the altar of incense,
 - 28 ואַת־מִזבָּח הָעלָה וָאֵת־כָּל־כֵלִיו וָאַת־הַכִּיִר וָאֵת־כַּנְוֹ:
- the altar of burnt offering and all its utensils, and the laver and its stand.
 - וקדשת אתם והיו קדש קדשים כליהנגע בהם יקדש:
- Thus you shall consecrate them so that they may be most holy; whatever touches them shall be consecrated.

 - יניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: 30 You shall also anoint Aaron and his sons, consecrating them to serve Me as priests.
 - וְאֶל־בְּנֶי יִשְׂרָאֶל תְּדַבֶּר לֵאמִר שֶּׁמֶן מִשִּׂחַת־קֹבשׁ יִהיָה זַה לִי לדרתיכם:
- And speak to the Israelite people, as follows: This shall be an anointing oil sacred to Me throughout the ages.
- על־בִשֶר אָדָם לָא יִיסָׁך וֹבמַתְכָנִתוֹ לָא תַעֲשׁוּ כַמְהוּ קְדֵשׁ הוֹא קְדֵשׁ יִהְיֵה לָכֵם:
 - It must not be rubbed on any person's body, and you must not make anything like it in the same proportions; it is sacred, to be held sacred by you.

 - ונכרת מַעְמִיו: אָשׁר יְהַן מְמַנּוּ עַל־זַר וַנְכַרָת מַעְמִיו: 33 Any party who compounds its like, or puts any of it on a lay person, shall be cut off from kin.
- 34 ולאמל יהוה אל־משה קח־לך סמים נטף ו ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה:
 - And הוהי said to Moses: Take the herbs stacte, onycha, and galbanum—these herbs together with pure frankincense; let there be an equal part of each.
 - ועשית אתה קטבת רקח מצשה רוקח ממלח טהור קבש:
 - 35 Make them into incense, a compound expertly blended, refined, pure, sacred.
- ּוִשַּׂחַקתָּ מִמֵּנָהٌ הָדֵק゚ ונָתַתָּה מִמֵּנָה לִפִּנֵי הַעַדַת בַּאְהֵל מוֹעַׁד אֲשֵׂר אָנַעָד לִּךָ שַׂמָה קֹדֶשׁ קַדָשׁים תִּהְיֶה לָכֶם:
- Beat some of it into powder, and put some before the Pact in the Tent of Meeting, where I will meet with you; it shall be most holy to you.
- והַקטֹבֶת אֲשֶׁר תַּצָשֵׂה בִּמַּתכָנִתְּה לְא תַּצָשׁוּ לָכָם קְבַשׁ תִּהֹיֶה לְךָ לִיהוָה:
- But when you make this incense, you must not make any in the same proportions for yourselves; it shall be held by you sacred to הוהי.
- 38 איש אַשר־יַעשה כַמוה להַרַיח בַה ונכרַת מעמיו:
 - Any party who makes any like it, to smell of it, shall be cut off from kin.

- 1 וַיִּדְבַר יִהוָה אֵל־משֵה לֵאמר:
 - spoke to Moses:
- ראָה קרָאתִי בַשַּׂם בַּצַלְאֵל בֵּן־אוּרֵי בַן־חוּר לִמַטָה יְהוּדָה:
- See, I have singled out by name Bezalel son of Uri son of Hur, of the tribe of Judah.

- וָאַמַלָּא אתו רָוּחַ אֱלֹהַים בּחָכמָה ובתבונה ובדַעַת ובכָל־מלָאכָה:
- I have endowed him with a divine spirit of skill, ability, and knowledge in every kind of craft;
- לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:
- to make designs for work in gold, silver, and copper,
- וּבַחֲרְשֶׂת אֶבֶן לְמַלָּאת וּבַחֲרְשֶׁת עֶץ לַעַשׁות בִּכָל־מַלַאכַה:
- to cut stones for setting and to carve wood—to work in every kind of craft.
- וַאַנִّי הנָה נָתַתִי אִתוֹ אֶת אָהֶלִיאָב בַן־אַחִיסִמַךְ לִמַטַה־דָּן וּבַלְב כַל־חַכַם־לֵב נַתַתִּי חַכַמַה וִעשוו אֶת כַל־אֲשֵר צוִיתְדַ:
- Moreover, I have assigned to him Oholiab son of Ahisamach, of the tribe of Dan; and I have also granted skill to all who are skillful, that they may make everything that I have commanded you:
- אָת ו אָהֶל מועד ואת־הַאַרן לְעָדֶת ואת־הַכַּפּרֵת אָשַר עַלִיו ואַת כל־כלי האהל:
- the Tent of Meeting, the Ark for the Pact and the cover upon it, and all the furnishings of the Tent;
- ואת־הַשַּלְחַן ואת־כַלִּיו ואת־הַמַנֹרָה הַטַהרַה ואת־כַּל־כַלַיה ואת מזבח הקטרת:
- the table and its utensils, the pure lampstand (pure lampstand Or "lampstand of pure gold.") and all its fittings, and the altar of incense;
- ואת־מובח העלה ואת־כל־כליו ואת־הכיור ואת־כנו:
- the altar of burnt offering and all its utensils, and the laver and its stand;
- ואָת בִּגָדָי הַשַּׂרָד וִאָת־בִּגָדָי הַלְּדֵשׁ לִאַהַרָן הַכּוֹלֵן וִאַת־בַּגָדַי בַנָיו לכַהַן:
- the service (service Others "plaited.") vestments, the sacral vestments of Aaron the priest and the vestments of his sons, for their service as priests;
- וִאֵּת שָׁמֵן הַמִּשִׁתָה וִאֵת־קִטְרֵת הַסַמִים לַקְרֵשׁ כִכְל אֲשֵׂר־צִוּיתְךָ יַעשו:
- as well as the anointing oil and the aromatic incense for the sanctuary. Just as I have commanded you, they shall do.
- :said to Moses הוהי said to Moses הוהי אל־משה לאמר:
- וְאַתִּה דָבֵּר אֱל־בַנֵי יִשׂרָאֱל לֵאמֹר אַךְ אֶת־שַבְּתֹתַי תְשַׁמַרוּ כִּיּ אוֹת הוא בִינִי ובִינִיכֵם לִדרתִיכֵם לַדְּעָת כִי אֲנֵי יְהוָה מקהשכם:
- Speak to the Israelite people and say: Nevertheless, you must keep My sabbaths, for this is a sign between Me and you throughout the ages, that you may know that I הוהי have consecrated you.
- ושֹמַרְתֶּם אֶת־הַשַּבְּת כִּי קֹדֶשׁ הְוֹא לָכָם מְחַלְלֶיהָ מִוֹת יוּמָת כִּי כַל־הַעשַה בַה מַלָאלָה וָנַכַרָתַה הַנַּפַשׁ הַהוֹא מַקְרֵב עַמֵיהַ:
 - You shall keep the sabbath, for it is holy for you. One who profanes it shall be put to death: whoever does work on it, that person shall be cut off from among kin.
- 15 שַשַת יַמִים יָעשָה מַלָּאכָה וביום הַשַבִיעִי שַבַת שַבַתון קדש לִיהוָה כַל־הַעשַה מלַאכָה ביום הַשבת מות יומת:
 - Six days may work be done, but on the seventh day there shall be a sabbath of complete rest, holy to הוהי; whoever does work on the sabbath day shall be put to death.
 - ושמרו בני־ישראל את־השבת לעשות את־השבת לדרתם ברית עולם:
- The Israelite people shall keep the sabbath, observing the sabbath throughout the ages as a covenant for all time:

- ז ביני ובין בני ישרא לעלם כי־ששת ימים עשה יהוה it shall be a sign for all time between Me and the אַת־הַשַּמִים וָאָת־הַאַרֶץ ובַיום הַשבִיעי שַבַת וַיִנַפַש:
 - people of Israel. For in six days הוהי made heaven and earth, and on the seventh day [God] ceased from work and was refreshed.
- אבן כתבים באצבע אלהים:
- [God] gave Moses the two tablets of the Pact, stone tablets inscribed with the finger of God.

- וַיָּרְא הָעָּם כִּי־בֹשָשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת מִן־הָהֶר וַיִּקְהֵל הָעָם עַל־אַהֵרוֹ וַיאמרוּ אַלִיוֹ קוּם | עַשֵּה־לָנוּ אֵלהִים אַשַר יֵלְכוּ לְפַנֵינוּ כִי־זֵה | משָה הָאִישׁ אַשַר הַעַלָנוּ מֵאֶרֵץ מִצְרַיִם לְא יָדַענוּ מֵה־הָיָה לְוֹ:
- When the people saw that Moses was so long in coming down from the mountain, the people gathered against Aaron and said to him, "Come, make us a god who shall go before us, for that fellow Moses—the man who brought us from the land of Egypt—we do not know what has happened to him."
- וּיָאמֶר אֲלַהֶם אַהַרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהֹב אֲשֶׂר בְּאָזְנֵי נְשַׂיכֶם בְּנֵיכֶם ובנתיכם והביאו אלי:
- Aaron said to them, "[You men,] take off the gold rings that are on the ears of your wives, your sons, and your daughters, and bring them to me."
- וִיִתְפָּרְקוּ כָּל־הָעָם אֶת־נִזְמָי הַזָּהָב אֲשֶׂר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אַל־אַהַרֹן:
- And all the people took off the gold rings that were in their ears and brought them to Aaron.
- וִיקח מיָדָם וַיָּצַר אתוֹ בַחַבט וַיִּצְשׁהוּ עָגֵל מַסֵכָה וַיָּאמְרוּ אַלַה אַלהַיךָ יִשֹׁרָאֵל אַשור הַעַלוּך מַאָרֵץ מִצְרַיִם:
- This he took from them and cast in a mold, (cast in a mold Cf. Zech. 11.13 (beth hayyoer, "foundry"); others "fashioned it with a graving tool.") and made it into a molten calf. And they exclaimed, "This is your god, (This is your god Others "These are your gods.") O Israel, who brought you out of the land of Egypt!"
- וַיָּרָא אַהַרֹּן וַיָּבֵן מִזִבַּח לִפָּנָיו וַיִּקרָא אָהַרֹן וַיֹאמַר חָג לַיהוֹנָה מָתַר:
- When Aaron saw this, he built an altar before it; and Aaron announced: "Tomorrow shall be a festival of הוהי!"
- וַיַשִלִימוֹ מִמָחֶרֶת וַיַּעֵלְוּ עלת וַיַּגְשׁוּ שׁלָמַים וַיַשֵב הָעָם לָאֵכָל ושָׁתוֹ וַיָּקמוּ לצַחַק:
- Early next day, the people offered up burnt offerings and brought sacrifices of well-being; they sat down to eat and drink, and then rose to dance.
- וַיִּדַבֶּר יִהוָה אֵל־משַה לַדְ־לֵד כִּי שֹׁחָת עַמְּךָ אֲשֵׂר הַעֵּלֵיתְ מַאָרֵץ
- spoke to Moses, "Hurry down, for your people, whom you brought out of the land of Egypt, have acted basely.
- סרו מהר מן ההבר אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וַיִשְׁתְחֵווּ־לוֹ וַיִּזְבַחוּ־לוֹ וַיָּאמִרוּ אֲלֵה אֱלֹהֵיךָ יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר הַעַלוּדָ מַאַרֵץ מִצְרַיִם:
- They have been quick to turn aside from the way that I enjoined upon them. They have made themselves a molten calf and bowed low to it and sacrificed to it, saying: 'This is your god, O Israel, who brought you out of the land of Egypt!""
- וַיִאמֵר יִהוָה אֵל־משַה רָאִׁיתִיּ אֵת־הָעָם הַזֵּה וִהְנָּה עַם־קשַה־עְרֵף הְוּא:
- הוהי further said to Moses, "I see that this is a stiffnecked people.

- ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואַכלם ואַעשה אותך לגוי Now, let Me be, that My anger may blaze forth גדול:
 - against them and that I may destroy them, and make of you a great nation."
- 11 נִיחָל משֵה אַת־פַנֵי יִהֹוָה אֱלֹהָיו נַיֹּאמֵר לָמָה יִהוָה יֻחֵרָה אַפַּךָ בעמר אשר הוצאת מארץ מצרים בכת גדול וביד חוקה:
- But Moses implored his God הוהי, saying, "Let not Your anger, הוהי, blaze forth against Your people, whom You delivered from the land of Egypt with great power and with a mighty hand.
- 12 לַמַה יאמרו מצרים לַאמר בַרַעָה הוציאָם לַהַרָג אתם בַהַרִים וֹלְכַלֹּתַם מֵעַל פַנֵי הַאָדַמָה שוב מַחַרון אַפַּרָ וִהְנַחַם על־הַרַעה לעמַך:
 - Let not the Egyptians say, 'It was with evil intent that he delivered them, only to kill them off in the mountains and annihilate them from the face of the earth.' Turn from Your blazing anger, and renounce the plan to punish Your people.
- 13 זְכ័ר לְאַבְרָהָם לִיִצְחָק וּלִיִשֹׁרָאֵל עֲבָדֶידָ אֲשֵׂר נִשִּבְּעַתְּ לַהֵם בַּךָּ וַתְדַבֶּר אֲלַהֶם אַרְבֶה אֶת־זַרְעֲכֶם כְכוֹכְבֵי הַשַּׁמְיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַּזֹּאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם:
 - Remember Your servants, Abraham, Isaac, and Israel, how You swore to them by Your Self and said to them: I will make your offspring as numerous as the stars of heaven, and I will give to your offspring this whole land of which I spoke, to possess forever."

 - renounced the punishment planned for הוהי אובי יְהוֹה עַל־הַרָעָה אֲשֶׁר הַבֶּר לַעֲשְוֹת לְעָמְוֹ: God's people.
 - וּיִפֶן וַיָּרֶד מֹשֶׁהֹ מִן־הָהָּר וּשְׁנֶי לֻחְת הָעֶדֶת בְּיָדֵוֹ לַחֹת כְּתַבִים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים:
- Thereupon Moses turned and went down from the mountain bearing the two tablets of the Pact, tablets inscribed on both their surfaces: they were inscribed on the one side and on the other.
- וְהַלָּחֹת מַצְשָּה אֱלֹהִים הָמָה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָב אֱלֹהִים הוֹא חָרִוּת על־הלחת:
- The tablets were God's work, and the writing was God's writing, incised upon the tablets.
- וִישִׂמָע יְהושַׂע אֶת־קוֹל הָעָם בְּרֵעָה וַיֹּאמֶר אֵל־מֹשֵׂה קוֹל מִלִּחַמַה בַמַחֵנֵה:
- When Joshua heard the sound of the people in its boisterousness, he said to Moses, "There is a cry of war in the camp."
- וַיֹאמֵר אֶין קול עַנְוֹת נְבוּלָה וִאֶין קול עַנְוֹת חֵלוּשָׂה קוֹל עַנְוֹת אַנכִי שמע:
- But he answered, "It is not the sound of the tune of triumph,Or the sound of the tune of defeat;It is the sound of song that I hear!"
- ויַהִי כַאֲשַר קרַב אַל־הַמַחֵלֶה וַיַּרָא אַת־הַעָגַל ומחלת וַיְחַר־אַף משה וַיַשלָך מיָדוֹ אַת־הַלָּחת וַישבֶר אתם תְחַת הָהָר:
- As soon as Moses came near the camp and saw the calf and the dancing, he became enraged; and he hurled the tablets from his hands and shattered them at the foot of the mountain.
- ניִקֿח אַת־הָעָגֵל אַשַׂר עשוּ וַיִּשִּׁרְף בָּאֵשׁ וַיִּטִחָן עָד אַשַר־הַק וַיָּעֵל עַל־פַּנֶי הַמַּיִם וַיַשִּק אַת־בַנֵי יִשִּׁרָאֵל:
- He took the calf that they had made and burned it; he ground it to powder and strewed it upon the water and so made the Israelites drink it.
- 21 וַיָּאמֶר מֹשֶׁהֹ אֶל־אַהֲרֹן מֶה־עִשָּׂה לְךָ הָעָם הַזָּה כִּי־הַבֶּאתִ עָלִיו חֲטָאָה
 - Moses said to Aaron, "What did this people do to you that you have brought such great sin upon them?"
 - 22 וַיָּאמֵר אַהַרֹן אַל־יַחַר אַף אַדנִי אַתָּהֹ יָדָעַתְ אַת־הָעָם כֵּי בִרָע הְוּא:
- Aaron said, "Let not my lord be enraged. You know that this people is bent on evil.

- דאיש אַשֶּׁר יֵלְכוּ לְפּנְינוּ כִּי־זָה וּ מֹשֶּה הָאִישׁ They said to me, 'Make us a god to lead us; for that fellow Moses—the man who brought us from the land of Egypt—we do not know what has happened to
 - נְאֹמֶר לָהֶםׁ לְמֵי זָהָב הֹתְפָּרְקוּ וַיִּתְנוּ־לֵי וָאַשְׁלְכָהוּ בָאֵשׁ וַיֵּצְא So I said to them, 'Whoever has gold, take it off!' They gave it to me and I hurled it into the fire and out came this calf!"
- 25 Moses saw that the people were out of control—since Aaron had let them get out of control—so that they were a menace (a menace Others "an object of derision.") to any who might oppose them.
 - 26 Moses stood up in the gate of the camp and said, נְיַצְמְד מֹשֶׁהֹ בְּשְׁעֵר הְמַחֲלֶה וַיִּּאמֶר מִי לִיהוֹה אֵלְי וַיֵאָסְפְּוּ אֵלְיוּ בּלִּרבּנְי לֵוִי: "Whoever is for הוהי , come here!" And all the men of Levi rallied to him.
- דירְבְּוֹ עַל־יְרְבְּוֹ עַל־יְרְבְּוֹ עַל־יְרְבְּוֹ (שְׁיְמוּ אִישֹׁיחַרְבְּּוֹ עַל־יְרְבְּוֹ (שְׁיִמוּ אִישֹׁיחַרְבְּּוֹ עַל־יְרְבְּוֹ (שְׁיִמוּ אִישֹּיחַרְבְּּוֹ עַל־יְרְבְּוֹ (שִׁיְרִי יְשִׂרְאָתִי וּ וְאִישׁ אַת־רְעָהוּ וְאִישׁ אֶת־קְרֹבְוֹ: He said to them, "Thus says הוהי, the God of Israel: Each of you put sword on thigh, go back and forth from gate to gate throughout the camp, and slay sibling, neighbor, and kin."
 - 28 The men of Levi did as Moses had bidden; and some אַלְפֵי אִיש: אַלְפֵי אִיש: three thousand of the people fell that day.
- 29 And Moses said, "Dedicate yourselves (Dedicate yourselves (Dedicate yourselves Lit. "fill your hands.") to אֲלִיכֶם הַיִּוֹם בְּרָכְה: day—for each of you has been against blood relations—that [God] may bestow a blessing upon you today."
- 30 The next day Moses said to the people, "You have נְיְהִיֹּ מְמְחֵלָת נִיְּאמֶר מֹשֶׁהֹ אֶלִ־יְהִלֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאתֶם חֲטָאתֶם חֲטָאתְם חֲטָאתְם חֲטָאתְם חֲטָאתְם בּיְרָה וֹּלְה וּעְלִי אֶכַפְּרָה בְּעָד חַטַאתְכֶם:

 ### The next day Moses said to the people, "You have been guilty of a great sin. Yet I will now go up to הוהי perhaps I may win forgiveness for your sin."
 - אָל־יְהוֹה וַיִּאמֶר אְנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה הְטָא הְעָם הַזֶּה הְטָא הְלָה מְשָׁה אֶל־יְהוֹה וֹיִשְׁם הַזֶּה הְטָא הְעָם הַזֶּה הְטָא הְרָה וֹיִשְׁם הַזֶּה הְטָא הְרָם אֵלֹהְי וָהְב:

 I (יְּשֶׁשִׂוּ לְהֶם אֱלֹהְי וָהְב:

 I (יְּשֶׁשִׂוּ לְהֶם אֱלֹהְי וָהְב:

 I (יִשְׁשִׁוּ לְהָם אֵלֹהְי וַהְבּ:

 I (יִשְׁשִׁה בְּיִלְּה הַבְּיִם הַזֶּה הְעָם הַזֶּה הְעָם הַזֶּה הְעָם הַזֶּה הְעָם הַזֶּה הְעָם הַזְּה הְעִם הַזָּה הְעִם הַזָּה הְעַם הַזָּה הְעָם הַזָּה הְיִם הַיִּים הַזְּה הְעִם הַזָּה הְיִים הַיִּים הַיְּבָּה הַיִּים הַזָּה הַיִּים הַיְּיִם הַיִּה הְיִים הַיִּים הַיִּבְּים הַיְּבָּים הַיְּבָּים הַיְּבָּים הַיְּבָּים הַיְּבָּים הַיִּבְּים הַיִּבְּים הַיִּבְּים הַיִּבְּים הַיִּבְּים הַיְּבָּים הַיִּבְּים הַיִּבְּים הַיִּבְּים הַיִּבְּים הַּבְּים הַּבְּיִבְּים הַבְּיִבְּים הַבְּיִבְּים הַּבְּיִם הַבְּיִבְּים הַבְּיִבְּים הַבְּיִבְּיִם הְבִּיִּים הַבְּיִבְּים הְבִּיִם הַבְּיִם הְבִּים הַבְּיִבְּים הְבִּים הַבְּבִּים הַבְּבְּים הְבִּבְּיִבְּים הְבִּבְּיִם הְבִּבְּיִם הְבִּבְּים הְבִּבְּיִם הְבִּים הַבְּבְּים הְבִּים הְּשְׁבְּיִים הְבִּבְּיִם הְבִּבְּים הְבִּים הְבִּים הְבִּבְּים הְבִּים הַבְּיִים הְבִּים הַבְּיִים הְבִּים הַבְּיִים הְבִּים הַבְּיִים הְבִּים הַבְּיִים הְבִּים הְבִּים הַבְּיִים הְבִּים הַבְּיִים הְבִּים הַבְּיִּים הְבִּים הַבְּיִים הְבִּים הְבִּים הַבְּיִים הְבִּים הְבִּים הַבְּיִים הַּבְּיִים הְבִּים הְבִּים הַבְּיִים הְבִּים הַבְּיִים הְבִּים הַבְּיִּים הְבִּיּהְ הַּיְּבָּים הְבְּיִים הְבָּיִים הְבָּיְיּהְיּבְּים הְבִּיּבְּיּבְּיּבְיּים הְבִּיּבְּיּבְּיּבְיּים הְבָּיּבְּיּבְּיּבְּיה הְיּבְּיּבְּיּבְּיּבְיּים הְבָּיּבְיּים הְבִּיּים הַּיְבָּיּיִים הְבִּיּהְיּבְּיּבְיּיִים הְבִּיּים הְבְּיּבְּיּה הְיִיבְּיּים הְבִּיּים הְּבְּיּבְיּים הְבִּיּים הְבְּיִּיּים הְבְּיּבְיּים הְבִּיּבְּיּבְּיּים הְבְּיּבְּיּים הְבִּיּים הְבְּיִים הְבְּיּבְּיּבְּיּבְּיִים הְבְּיִּבּים הְבְּיּבְּיּבְים הְבְּיבְּיִּבְּיּבְים הְבִּיּבְּיּיה בּיּבְּיּבְּבְּבּיּבְּים הְבְּיּבְּבְּבּיּבְּיה
 - יָנְאַשֶּׁר כָּתְבְּהָ: אַשֶּׁר כָּתְבְּהָ: אַשֶּׁר כָּתְבְּהָ: Now, if You will forgive their sin [well and good]; but if not, erase me from the record which You have written!"
 - :יָאמֶר חְטָא־לִּי אֶמְחֶנּוּ מִסְפְּרְי: said to Moses, "Only one who has sinned against Me will I erase from My record.
 - Go now, lead the people where I told you. See, My אָמֶרְיהָנְּלְךְ הְנָּה מַלְאָכִי יֵלְךְ הְנָּה מַלְאָכִי יֵלְךְ הִנָּה מַלְאָכִי יֵלְךְ הִנָּה מַלְאָכִי יֵלְךְ הִנָּה מַלְאָכִי יֵלְךְ הִנָּה מַלְאָכִי יֵלְךְ הִנְּה מַלְאָכִי יֵלְךְ הִנְּה מַלְאָכִי יֵלְךְ הִנְּה מַלְאָכִי יֵלְךְ הִנְּה מַלְאָכִי יֵלְךְ הִנְּי עֲלֵהֶם חַטָּאתְם: messenger shall go before you. But when I make an accounting, I will bring them to account for their sins."
 - :וְיִגְּף יְהֹוָה אֶת־הָעֶם עָל אֲשֶׁר עִשִּׂוּ אֶת־הָעֵּגֶל אֲשֶׂר עְשִׂוּ אַתּרקֹעֵגֶל אֲשֶׂר עְשִׂה אַהְרְן sent a plague upon the people, for what they did with the calf that Aaron made. (for what they did with the calf that Aaron made Meaning of Heb. uncertain.)

- וַיִּדַבַּר יִהוָה אֵל־משֵה לֶךְ עַלָה מוֹה אַתְה וִהָעָם אַשֶר הַעֵלִית מַאָרֵץ מצרים אַל־הַאַרֶץ אֲשֵר נִּשֹבַּעתי לְאַבַרָהָם לִיצִחַק וּלִיעַקב לֵאמֹר לוַרִעַךָ אַתְנֵנָּה:
- Then הוהי said to Moses, "Set out from here, you and the people that you have brought up from the land of Egypt, to the land of which I swore to Abraham, Isaac, and Jacob, saying, 'To your offspring will I give it'-
- ושלַחתי לפניך מלאך וגרשתי את־הכנעני האמרי והחתי וָהַפַּרְוֹּי הַחוִי וְהַיִבוּסי:
- I will send a messenger before you, and I will drive out the Canaanites, the Amorites, the Hittites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites—
- אַל־אָרֵץ זָבָת חָלָב וּדַבָשׁ כִיּ לֹא אָעֵלֵה בַּקְרַבְּךָ כִי עַם־קשַה־עֹרֵף אַתָּה פֶּן־אֲכֶלְךָ בַּדָּרֶךְ:
- a land flowing with milk and honey. But I will not go in your midst, since you are a stiffnecked people, lest I destroy you on the way."
- וִישִׁמֶע הָעָם אֵת־הַדָּבָר הָרָע הַזֵה וַיִּתְאַבַּלוּ וִלֹא־שַׁתוּ אֵישׁ עִדִיוּ :עליו
- When the people heard this harsh word, they went into mourning, and none put on finery.
- וַנֹּאמֵר יִהוָֹה אֵל־מֹשֵׂה אֲמִר אֵל־בּנְי־יִשׂרָאֵל אַתָּם עְם־קשׂה־עֹרֵף רָנַע אַתַד אָעֵלֵה בַקרבַך וִכַלִּיתִיך וִעַתָּה הוֹרֵד עַדִיַּךָ מַעַלִיך ואַדעַה מַה אַעשה־לַּך:
- said to Moses, "Say to the Israelite people, 'You are a stiffnecked people. If I were to go in your midst for one moment, I would destroy you. Now, then, leave off your finery, and I will consider what to do to you."
- וַיִתנַצַלָּוּ בנֵי־ישׁרָאֵל אַת־עִדיַם מַהַר חוֹרֶב:
- So the Israelites remained stripped of their finery from Mount Horeb on.
- וּמשֵׁה יָלָח אַת־הָאֹהֵל וִנָטָה־לָוֹ | מִחְוּץ לְמַחֲנֶּה הַרְחֵלָ מִן־הְמַחֲנֶּה וִקרָא לִוֹ אָהֵל מוֹעָד וִהָיָהֹ כָּל־מִבַקשׁ יִהֹוָה יָצֵאֹ אֵל־אָהֵל מוֹעָד אֲשֵׂר מחוץ למחנה:
- Now Moses would take the Tent and pitch it outside the camp, at some distance from the camp. It was called the Tent of Meeting, and whoever sought would go out to the Tent of Meeting that was outside the camp.
- והיָה כצַאת משה אַל־הָאֹהֵל יָלְוּמוֹ כָל־הָעָם ווֹצַבוּ אִישׁ פַּתַח אָהֵלְוּ והביטו אחרי משה עד באו האהלה:
- Whenever Moses went out to the Tent, all the people would rise and stand, at the entrance of each tent, and gaze after Moses until he had entered the Tent.
- וָהָיָה כָבָא משֵה הָאֹהֵלָה יֵרֵד עַמְוּד הַעָּלָן וִעְמַד פַּתַח הָאַהֵל וִדְבֵּר עם־משה:
- And when Moses entered the Tent, the pillar of cloud would descend and stand at the entrance of the Tent, while [God] spoke with Moses.
- 10 When all the people saw the pillar of cloud poised וראָה כַל־הַעָם אַת־עמִּוּד הַעָּלַן עֹמֵד פַּתַח הָאָהֵל וַקם כַּל־הַעָם וָהְשַׂתַחֵוֹוּ אִישׁ פַּתַח אָהֵלְוֹ:
 - at the entrance of the Tent, all the people would rise and bow low, at the entrance of each tent.
- ודבר יהוה אל־משה פנים אל־פנים כאשר ידבר איש אל־בעהו וְשַבַּ אֵל־הַמַחֵלֵה וּמְשַּׂרְתוֹ יִהושַעַ בַּן־נוּן נַער לְא יָמִישׁ מִתְּוֹךְ הַאִהַל:
- would speak to Moses face to face, as one person speaks to another. And he would then return to the camp; but his attendant, Joshua son of Nun, [serving as] deputy, ([serving as] deputy Trad. "a youth." See Dictionary under na'ar.) would not stir out of the Tent.

- הוהי See, You say to me, 'Lead ניאמֶר מֹשׁלֵה אֶל־יְהוֹּה רְאֵה אֹמָר אֲלַיִּ הַעָּל אֲת־הַעָם הַזֵּה וִאַתְהֹ לָא הוֹדַעתַנִי אָת אֲשֵׁר־תִשֹלָח עמי וָאַתָה אַמַׂרָתְ יִדַעתַיךָ בִשְׂם וגם־מצאת חן בעיני:
 - this people forward,' but You have not made known to me whom You will send with me. Further, You have said, I have singled you out by name, and you have, indeed, gained My favor.'
 - ועלָה אִם־נָא מַצַּאתי חֵן בִּעִינֵיךָ הודעָנִי נָא אֵת־דּרָכֵׂךָ וְאֵדָעַךָּ לְמַען 13 Now, if I have truly gained Your favor, pray let אָמצָא־חָן בעינִיך וראָה כֵי עמַך הַגִּוי הַזָה:
 - me know Your ways, that I may know You and continue in Your favor. Consider, too, that this nation is Your people."

 - 14 And [God] said, "I will go in the lead and will (I will go in the lead and will Lit. "My face will go and I will.") lighten your burden."

 - בו מזה: אל־תעלנו מזה: And he replied, "Unless You go in the lead, do not make us leave this place.
 - 16 וּבַמֶה וּ יִנָּדָע אֵפֿוֹא כִי־מָצָּאתִי חָן בְּעֵינֶיךָ אֲנֵי וְעַמֶּךָ הֲלְוֹא בלַכתַך עמנו ונפלינוֹ אַנִי ועמר מכַּל־הַעָּם אֲשֵׁר עַל־פּנֵי
- For how shall it be known that Your people have gained Your favor unless You go with us, so that we may be distinguished, Your people and I, from every people on the face of the earth?"
 - ויָאמֵר יהוָהֹ אֵל־משֵׁה גָם אַת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֵׂר דִבַּרתְ אָעֲשַה כי־מצאת חן בעיני ואדעך בשם:
 - 17 And הוהי said to Moses, "I will also do this thing that you have asked; for you have truly gained My favor and I have singled you out by name."

 - נאמר הראני נא את־כבדך: 18 He said, "Oh, let me behold Your Presence!"
 - 19 וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקְרָאתִי בְשֵׁם יְהֹוָה לְפָנֵיךָ וחַנתי את־אַשר אַחן ורחַמתי אַת־אַשר אַרחַם:
 - And [God] answered, "I will make all My goodness pass before you, and I will proclaim before you the name הוהי, and the grace that I grant and the compassion that I show," (and the grace that I grant and the compassion that I show Lit. "and I will grant the grace that I will grant and show the compassion that I will show.")
 - 20 ויאמר לא תוכל לראת את־פני כי לא־יראני האדם וחי:
 - continuing, "But you cannot see My face, for a human being may not see Me and live."
 - 21 וַיָּאמֵר יָהוֹה הְנָה מַקוֹם אָתִי וִנְצַבְתַ עַל־הַצַּוֹר:
 - And הוהי said, "See, there is a place near Me. Station yourself on the rock

 - 22 and, as My Presence passes by, I will put you in a נהיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך cleft of the rock and shield you with My hand until I have passed by.

 - * נהַסְרתיּ אַת־כַּפִּי וַרָאִית אַת־אַחרָי וּפַנִי לְא יֵרָאוּ: * 23 Then I will take My hand away and you will see My back; but My face must not be seen."

- וַיָּאמֶר יְהוָהֹ אֶל־מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ שֹנִי־לֻחְת אֲבָנִים כָּרִאשֹנִים וְכָתַבְתִיּ על־הַלָּחֹת אֶת־הַבַּבַרִים אֲשֵׁר הַיָּו על־הַלְחַת הַרָאשנִים אֲשֵׁר שבַּרָת:
- said to Moses: "Carve two tablets of stone like the first, and I will inscribe upon the tablets the words that were on the first tablets, which you shattered.

- נָהְיָה נָכְוֹן לַבֶּקָר וְעָלִית בַבּּקָר אֶל־הָר סִינִי וְנִצַבְתְּ לִי שִׂם :על־רֹאשׁ ההר
- Be ready by morning, and in the morning come up to Mount Sinai and present yourself there to Me, on the top of the mountain.
- וֹאִישׁ לֹא־יַעֵלָה עָכַּוְך וִגִם־אִישׁ אַל־יֵרָא בַכָּל־הָהַר גַּם־הַצָּאן והַבַּקְר אַל־יִרעוֹ אַל־מוּל הַהַר הַהוּא:
- No one else shall come up with you, and no one else shall be seen anywhere on the mountain; neither shall the flocks and the herds graze at the foot of this mountain."
- וַיִּפַסֹּל שנֵי־לָחֹת אֲבַנִים כַרָאשנִים וַיַשׁבָּם משַה בַבֹּקָר וַיַּעַל אַל־הַר סִינִי כַאֲשֵר צוָה יְהוָה אתו וַיִּקח בַיַּדוֹ שׁנֵי לְחָת אֲבַנִים:
- So Moses carved two tablets of stone, like the first, and early in the morning he went up on Mount Sinai, as הוהי had commanded him, taking the two stone tablets with him.
- ויַרֶד יְהוָה בַעַנָן וַיִּתיַצֵב עמו שם וַיִּקרָא בשם יהוָה:
- came down in a cloud—and stood with him there, proclaiming the name הוהי.
- וַיַעַבר יִהוָה ו עַל־פָּנָיוֹ וַיִּקְרָא יִהוָה ו יִהוָה אֵל רַחום וִחַנַּוּן אֶרֵךְ אפים ורב־חסד ואמת:
- הוהי passed before him and proclaimed: "!יהוהי! הוהי and proclaimed: "הוהי! הוהי" Or "and" proclaimed: 'הוהי' a God compassionate..."; cf. Num. 14.17–18.) a God compassionate and gracious, slow to anger, abounding in kindness and faithfulness,
- ַנצַר* חַמַד לָאַלָפִים נשָא עָוַן נָפַשַע וחַטַאָה וִנַקָה לָא יִנַלְה פֹקד ו עון אבות על־בנים ועל־בני בנים על־שלשים ועל־רבעים:
- extending kindness to the thousandth generation, forgiving iniquity, transgression, and sin—yet not remitting all punishment, but visiting the iniquity of parents upon children and children's children, upon the third and fourth generations."
- וִימַהַר משָה וַיקד אַרצָה וַישׁתְחוּ:
- Moses hastened to bow low to the ground in homage,
- וַלֿאמֵר אִם־נָאֿ מָצָּאתִי חָן בְּעֵינֶּיךָ אֲדֹנִי יְלֶךְ־נָא אֲדֹנִי בְּקְרְבְּנוּ כִּי עם־קשה־ערֶרָ הוא וְסַלְחָתַ לְעונְנוּ וּלְחַטַאתֵנוּ וּנְחַלְתְנוּ:
- and said, "If I have gained Your favor, O my lord, pray, let my lord go in our midst, even though this is a stiffnecked people. Pardon our iniquity and our sin, and take us for Your own!"
- וַיָּאמֵר הְנָה אַנֹכִי כֹּרֶת בַּרִית נָגֶד כַּלֹ־עַמְךָ אַעֲשֵׂה נִפַּלָאֹת אֲשֵׂר לָא־נָבַרָאָוּ בַכָל־הָאָרֵץ וּבַכָל־הַגּוֹיָם וִרָאָה כַל־הַּעָם אֲשֵׂר־אַתַּה בַקרבּוֹ אָת־מַעשה יהוַה כי־נורא הוא אַשר אַני עשה עמַך:
- [God] said: I hereby make a covenant. Before all your people I will work such wonders as have not been wrought on all the earth or in any nation; and all the people who are with you (who are with you Lit. "in whose midst you are.") shall see how awesome are הוהי's deeds which I will perform for vou.
- 11 שַׁמָּרִילְךָ אֶת אֲשֶׂר אָנֹכִי מְצַוּךְ הַיֻוֹם הִנְנַי גֹרֶשׁ מִפָּנַיךָ אֶת־הָאֱמֹרִיּ והַכנִעַנִי וַהַחַתִּי וַהַפַּרְוֹי וַהַחַנִי וַהַיְבוּסִי:
 - Mark well what I command you this day. I will drive out before you the Amorites, the Canaanites, the Hittites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites.
 - פַן־יִהיָה לִמוֹקשׁ בַּקְרַבַּךָ:
 - בא עליה בא עליה בא עליה בא עליה בא עליה 12 Beware of making a covenant with the inhabitants of the land against which you are advancing, lest they be a snare in your midst.
- ון: פי אָת־מַזְבַּחוֹם הַשְּבַּרְיוַ וְאָת־אֲשַׁרְיו הַכְּרְתוּן: 13 No, you must tear down their altars, smash their pillars, and cut down their sacred posts;

- יבי לא תשתחובה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: 14 for you must not worship any other god, because הוהי, whose name is Impassioned, is an impassioned God.
 - 15 פורתכרת ברית ליושב האבץ וזנו ו אחברי אלהיהם וזבחו לָאלְהֵיהֵם וִקְרָא לְךָ וִאַכַלְתַ מִזְבַחוֹ:
 - You must not make a covenant with the inhabitants of the land, for they will lust after their gods and sacrifice to their gods and invite you, and you will eat of their sacrifices.
 - 16 וְלָקחְתָּ מִבְּנֹתְיו לְבָנֵיךָ וְזָנַוּ בְנֹתִיו אַחֵרֵיּ אֵלְהֵיהֵן וִהְזִנוּ אָת־בַּנִּיךָ אַחֲרֵי אֵלֹהֵיהַן:
 - And when you take [wives into your households] from among their daughters for your sons, their daughters will lust after their gods and will cause your sons to lust after their gods.

 - אַלהֵי מַסְכָה לְא תַעְשֵׂה־לְּךֵ: 17 You shall not make molten gods for yourselves.
- 18 את־חַג הַמַצוֹת תִשִּׁמר שִבְעַת יַמִּים תֹאכַל מַצוֹת אֲשֵׂר צִוַיִּתְּךַ לְמוֹעֵד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים:
 - You shall observe the Feast of Unleavened Bread—eating unleavened bread for seven days, as I have commanded you—at the set time of the month (of the month See note at 13.4.) of Abib, for in the month of Abib you went forth from Egypt.

 - 19 Every first issue of the womb is Mine, from all כַּלּיפַטֶר רָחָם לִי וַכַל־מַקְנַךְ תַּזְּכַּר פַטֵר שֵׁוֹר וָשָׁה: your livestock that drop a male (male Heb. tizzakhar, form uncertain.) as firstling, whether cattle or sheep.
 - ופטר חַמור תפהה בשה ואם־לא תפהה וערפתו כל בכור בניד תפלה ולא־יַראו פני היקם:
 - But the firstling of an ass you shall redeem with a sheep; if you do not redeem it, you must break its neck. And you must redeem every male first-born among your children. None shall appear before Me empty-handed.
 - ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת:
 - Six days you shall work, but on the seventh day you shall cease from labor; you shall cease from labor even at plowing time and harvest time.
 - וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת הַשׁנַה:
- 22 You shall observe the Feast of Weeks, of the first fruits of the wheat harvest; and the Feast of Ingathering at the turn of the year.
- עלש פּעָמִים בַשַּנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכָוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאָדְן ו יִהוָה אֵלֹהֵי
- Three times a year all your males shall appear before the Sovereign הוהי, the God of Israel.
- כי־אורִישׁ גוּיִם מפּנִיךָ וַהַרְחַבַתִּי אַת־גַּבַלַךְ וַלֹא־יַחִמְד אִישׁ אַת־אַרצָךָ בַּעַלְתְךָ לַרָאוֹת אֶת־פְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלְשׁ פְּעָמִים בשנה:
- I will drive out nations from your path and enlarge your territory; no one will covet your land when you go up to appear before your God הוהי three times a year.
- לָא־תִשֹׂחָט עַל־חָמֵץ הַם־זִבִחַי וִלֹא־יָלֶין לַבֹּקר זֵבַח חָג הַפַּסַח:
 - You shall not offer the blood of My sacrifice with anything leavened; and the sacrifice of the Feast of Passover shall not be left lying until morning.
- רַאשִׂית בַּכוּרֵי אַדִּמָתְךָ תָבִּיא בַית יְהוָה אֵלהַיִּךְ לֹא־תִבְשַׁל גִּדִי בַחַלָב אמו:
- The choice first fruits of your soil you shall bring to the house of your God הוהי. You shall not boil a kid in its mother's milk.

- בין אֶל־פִי וּ הָאֲלֶה כִּי עַל־פִי וּ said to Moses: Write down these הוהי said to Moses: Write down these הַהָּבַרִים הָאֲלֶה כַּרָתִי אָתְךַ בַּרִית וָאָת־יִשׂרָאֵל: commandments, for in accordance with t
 - מחהי said to Moses: Write down these commandments, for in accordance with these commandments I make a covenant with you and with Israel.
- 28 וְיְהִי־שַׁם עִם־יְהוֹּה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לָא אָלַל וּמִיִם לָא שַׂתָה וַיִּכְתְּב עַל־הַלָּחֹת אָת הִבְרָיִת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים:
 - 28 And he was there with הוהי forty days and forty nights; he ate no bread and drank no water; and he wrote down on the tablets the terms of the covenant, the Ten Commandments.
 - וִיְהִי בְּרָדֶת מֹשֶׁהֹ מֵהְר סִינִּי וּשְׂנֵי לֻחְת הְעֵדֻתֹ בְיַד־מֹשֶׁה בְּרִדְתְוֹ מִן־הָתָר וּמֹשֵׁה לָא־יָדָע כִּי קרָן עוֹר פִנִיו בִּדַבִּרוֹ אִתְוֹ:
- 29 So Moses came down from Mount Sinai. And as Moses came down from the mountain bearing the two tablets of the Pact, Moses was not aware that the skin of his face was radiant, since he had spoken with God.
- וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל־בְּנֶי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׂה וְהְנֶּה קְּרָן עֲוֹר פָּגְיו וַיִּירִאוּ מַנֵּשֶׁת אֵלִיו:
- 30 Aaron and all the Israelites saw that the skin of Moses' face was radiant; and they shrank from coming near him.
- וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻבוּ אֵלֶיו אַהֲלִן וְכָל־הַנְּשִׂאִים בְּעֵדְה וַיְדַבְּר משֵה אֵלֶהֵם:
- 31 But Moses called to them, and Aaron and all the chieftains in the assembly returned to him, and Moses spoke to them.
- וְאַחֲרֵי־כֶן נִגְשׁוּ כָּל־בִּנֶי יִשְׂרָאֵל וַיְצַנֵּם אֵתٌ כָל־אֲשֶּׁר הִבֶּר יְהוָה אָתוֹ בַּהַר סִינִי:
- 32 Afterward all the Israelites came near, and he instructed them concerning all that הוהי had imparted to him on Mount Sinai.
- וַיְכַל מֹשֶׂה מִדַּבֶּר אִתְם וַיִּתְן עַל־פִּנְיו מַסְוָה:
- 33 And when Moses had finished speaking with them, he put a veil over his face.
- 34 וּבְבַּא מֹשֶׁה לִפְנֶי יְהוֹה לְדַבָּר אִתּוֹ יָסְיִר אֶת־הַמַסְוֶה עַד־צֵאתְוֹ וְיָצָא וִדְבֵּר אֲל־בַנֵי יִשִׂרָאֵל אָת אֲשֵׂר יִצְוָה:
- 34 Whenever Moses went in before הוהי to converse, he would leave the veil off until he came out; and when he came out and told the Israelites what he had been commanded,
 - וְרָאָוּ בְנֶי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְנֵי מֹשֶׂה כִּי קְרַׁן עְוֹר פְּנֵי מֹשֵּׁה וְהֵשִּׁיב משָה אֶת־הַמַסְוָה עָל־פִנָּיו עַד־בֹאָוֹ לְדַבֶּר אִתְוֹ:
- 35 the Israelites would see how radiant the skin of Moses' face was. Moses would then put the veil back over his face until he went in to speak with God.